

Men våra sonhustrur, Cecilia och Mariana, de har trivts bra här hela tiden och de har ju inte vuxit upp på någon ö så visst går det bra om man vill. De kör båt båda två.

-Vad har ni för vatten, borrhål eller...?

Arne – vi har ett borrhål som vi delar med vår son, Ulf och hans familj. Det är tredje hålet som vi har borrar, det som vi hade här utanför det slaggade igen för allt järn som fanns i vattnet. Vi måste ha reningsverk för vattnet, annars fungerar det bra.

-Hur djupt har ni fått borra för att få vatten?

Arne - fyrtio meter tror jag det var den här gången.

-Vilken vind är besvärligast för er här?

Arne – det är nordosten, den ligger på nere vid bryggorna och är det då högvatten kan det vara lite kritiskt med båtarna.

-När du var barn fanns väl bara träbåtar?

Arne – när jag var sex år började jag skolan, vi var fyra som rodde varje dag till Kråkelund och så gick vi i skolan på Långö. Den äldsta av oss var nio år, sedan var det jag som var sex, en annan pojke var också sex och så min syster som var åtta. Våra föräldrar hade

roddbåtar så vi bytte och hade olika båtar varje vecka, det var bara träbåtar då..

-Sedan kom det motorbåtar?

Arne – under hela fyrtiotalet fanns det en större motorbåt med tändkulemotor i varje familj, men sedan på femtiotalet började det komma mindre inombordare och utombordare också. På sjuttioalet började det komma plastbåtar ...

-Vad säger du om skillnaden mellan träbåt och plastbåt?

Arne – träbåten är en båt, plastbåten är ju ett badkar ... *skratt* ...

Majgull – jag tycker plastbåtar är som äggskal, speciellt när det blåser, då är det lite otäckt...

Arne – den sista träbåten jag hade, den byggde Källgrensbröderna på Vinö -69.

Den har vi kvar fast nu är den plastad också, den blir ju lite mer tyngd i den.

Majgull – den är bra att åka i tycker jag, den ligger bra på vattnet.

-Saker och ting förändras ju med tiden ...

Majgull – jag tycker det är roligt med förändringar, det skall ju inte stå still ...

-Kanske det är så att de som bor i skärgården bara några månader om året är de som tycker att allt skall vara som "förr", de kan ju kosta på sig det?

Arne – ja så är det nog ...

-Jag hörde något om att gamla farleder har märkts upp igen ...

Arne - Vi har ett byalag här och vi har lite olika aktiviteter. I år har de kommit på att vi skall märka ut gamla farleder. Det finns märken häromkring på stenar som har funnits sedan Gustav Wasas tid, de märkena har de målat i och lagt ut bojar i sundet där det ligger stenar. När Gustav Wasa krigade med danskarna då gjordes de här lederna här inne i skärgården, de skulle då kunna ta sig in här och gömma sig för dansken. Jag minns från min barndom när de s.k. vedskutorna